

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 112.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771789748112/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

det skulde jeg have vidst. Ja, forekom ikke hans Stemme mig bekendt. Ikke sandt, lille Emilie, Du kan bevidne at jeg ved Bordet paa-stod, at have hørt hans Stemme før; – det er et afgjort Talent, jeg har; jeg kunde blot ikke rigtig orientere mig –

Og dersom dette endda ikke er nok, vedblev Fruen, uden at lade sig forstyrre af sin veltalende Ægtefælle, saa kan jeg fortælle Dig, at han holder vor forrige Jomfru, hende vi jog væk den Nat; dog jeg siger holder, nei, han har bidt Hovedet af al Skam, han lever sammen med hende.

Gud forbarme sig,

Men Tante, udbrød Emilie, det veed Du jo slet ikke med Vished; det er jo blot Noget, som Hr. Jespersen siger, og som han maaskee selv har fundet paa.

Troer Du Hr. Jespersen finder paa saadant Noget? Nei dertil er han ved Gud altfor anstændig og velopdragen; det er ham endogsaa meget ubehageligt naar han skal til at omtale det.

Da kunde han gjerne have sparet sig den Uleilighed for mit Vedkommende, jeg bad ham ikke om at fortælle det.

Det er en styg Lyst Du har til at trætte imod, lille Emilie, ved enhver Leilighed; vær Dig af med den itide. Den unge Jespersen har selv bemærket det.

Den unge Jespersen, gjentog Emilie med et foragteligt Smil. Men hendes Tante havde ikke Lyst til at bemærke det, og vedblev at tale til sin forknytte Svigerinde.

Ja kjære Julie, Du maa være lidt forsigtigere med Dine Invitationer; jeg synes, at Du selv maatte være bleven opmærksom paa den mindre gode Tone, som Hr. Flints og maaskee endnu en Andens Nærværelse bragte med sig. Emilie lader sig strax influere deraf, thi den er let et lokke –

Tante!

Ja min Pige, Din Opførsel iaften har slet ikke været roesværdig. Du har den slemme Vane at coquettere med alle de Herrer, der gjøre sig den Uleilighed at see til Dig. Jeg skulde ikke sige det, hvis jeg var den Eneste, der havde bemærket det; men desværre var det ikke Tilfældet; den unge Jespersen beklagede sig for mig.

Beklagede sig? udbrød Emilie forbitret, hvad Ret har Hr. Jespersen til at beklage sig over mig?

Det er ikke ganske passende, at sende saadant et Blik til sin Tante,